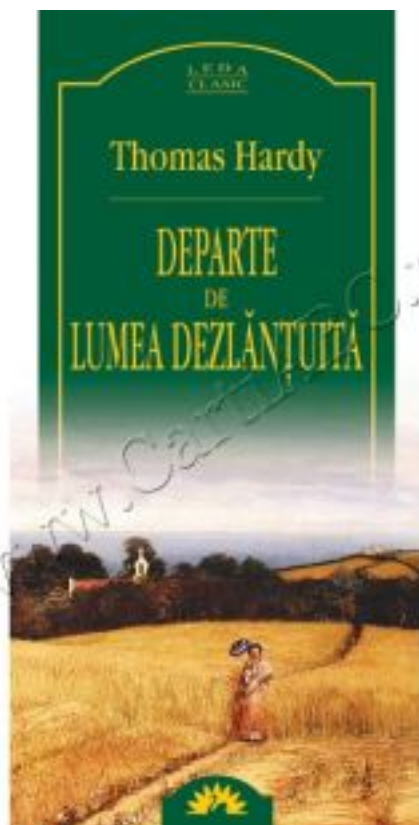

O poveste tumultuoasă despre destine care se împletesc și caractere care se formează pe fundalul pasiunilor dezlănțuite și-al sentimentelor reținute.

De multă vreme nu mă mai dau în vânt după romanele de dragoste. Pentru că toate poveștile din ele par să se împlinească din voia autorului și nu în mod natural, de parcă așa le-ar fi fost dat. Însă o poveste frumoasă, spusă cu măiestrie, în care printre celelalte întâmplări se împletește și dragostea, îmi merge direct la suflet. Pentru că într-o astfel de poveste autorul pare să aibă doar rol de mijlocitor, cineva povestind lucruri care s-au petrecut aievea. Hardy este unul din acei puțini povestitori desăvârșiți care reușesc să dea viață unor personaje și întâmplări născocite.

Departe de lumea dezlănțuită este unul din acele romane care prind viață în fața ochilor în timp ce citești, te simți transportat într-un timp și între niște oameni la fel de reali ca și tine. Astfel, romanul se deschide cu descrierea fermierului Gabriel Oak, care este prezentat ca fiind un om la fel ca toți ceilalți, lăsând doar să se întrevadă niște trăsături care l-ar putea face să fie ceva mai deosebit de aceștia. După această scurtă introducere, rămâi cu impresia că vei citi o carte despre viața lui, însă continuând, te întrebi dacă nu cumva te-ai înșelat, pentru că în prim plan este adusă Bathsheba Everdene.

Această tânără domnișoară, înzestrată cu o frumusețe deosebită, dar și cu mult curaj și un caracter pe măsură, aventuroasă, impulsivă și plină de viață, mândră până în cer și-napoi, dar puțin nesigură, naivă și inocentă, toate în același tip, este un cocktail care-i îmbată pe toți bărbații care intră în contact cu ea. Fără a fi cel mai reprezentativ specimen al genului feminin, ea are totuși câteva caracteristici tipic feminine pe baza cărora este construit întregul roman. Gabriel Oak și William Boldwood tânjesc după inima ei și, odată cu cererea în căsătorie, îi promit stabilitate, bunăstare și respect pentru toată viața. Tânărul și flușturisticul sergent Troy nu face decât să trezească în ea pasiunea și speranța că el îi va oferi o dragoste veșnică. Bathsheba face alegerea cea mai nesigură, înnebunindu-l pe bietul Boldwood și ajungând ea

Însăși în pargul nebuniei după întâmplările stărnite de alegerea ei și completate de un destin pus pe șotii.

În toată această agitație și nebunie a sentimentelor explozive care se împletesc pentru a da naștere unor focuri de artificii spectaculoase, Gabriel Oak este singurul care își păstrează stăpânirea de sine. El stă lângă Bathsheba ca un înger păzitor, o ajută și o sfătuiește, fără însă a se implica de fapt în viața ei. El este cel care o cunoaște cel mai profund, cel care o înțelege cel mai bine, singurul om pe care ea simte că se poate baza, în care poate să aibă încredere și cel căruia ea îi acordă cea mai mică importanță ("... dragostea fără speranță a lui Gabriel pentru ea, pe care se obișnuise s-o considere ca un drept incontestabil al ei, pentru toată viața..."). El este conștient de faptul că Bathsheba e ca o flacăra care a izbucnit violent și care trebuie lăsată să se potolească înainte de a încerca s-o controleze. Astfel, deși Oak apare ca un personaj din umbră, până la urmă îți dai seama că nu te-ai înșelat la începutul romanului când ai crezut că vei citi o carte despre viața lui. Pentru că viața lui se învârtă în jurul femeii iubite, iar întâmplările din viața ei la care el doar asistă, nu fac decât să-i scoată lui în evidență, foarte clar, calitățile. Întâmplarea l-a adus pentru a doua oară în viața ei, pentru că el trebuie să-și îplinească destinul stând alături de ea.

La fel ca în toate romanele sale, Hardy construiește narațiunea pe ideea unui destin implacabil care nu poate fi influențat nici de acțiunile celor care-l împlinesc și nici de creatorul poveștii.

Citind primele rânduri ale cărții e ca și cum ai răsturna un pahar cu apă, lichid care odată împrăștiat curge încotro dorește și în funcție de suprafața pe care a fost vărsat. Revenind la afirmația din deschiderea recenziei, Depart de lumea dezlăntuită nu este un roman de dragoste, ci unul despre caractere și destin.

Plusuri: personaje aproape palpabile, suspans, umor și ironie ușoară, un stil captivant, pe scurt un roman care te pune pe gânduri privind relațiile de dragoste dintre oameni, căsătoria și viața în general. Minusuri: descrieri ale naturii uneori prea lungi. Recomandare: celor îndrăgostiți de literatura clasică.

Scriș de Andrea BalintSURSA: Bookblog.ro